

Prosjektrapport Sikkerhetspolitikk i Arktis: *Analysenivå, Persepsjoner og Samarbeidsmekanismer*

- **Start:** Januar 2020
- **Slutt:** Desember 2020
- **Forskningsinstitusjon:**
 - Fridtjof Nansens institutt (FNI)
- **Forskere:**
 - Dr. Andreas Østhagen & Dr. Svein Vigeland Rottem
- **Budsjett / Regnskap:**
 - 791 312,- / 791 021,- NOK
- **Resultat:**
 - Spesialnummer i «Internasjonal Politikk»
 - Kapittel i fagbok og rapporter for CSIS og KAS
 - Seminar i Oslo i januar 2020
 - Workshop i Oslo i november (via Zoom), del 2 skjøvet til februar 2021
 - Kronikker i Aftenposten, Morgenbladet, High North News, Nordlys, Security Times m.fl.
 - En rekke foredrag og mediebidrag, blant annet New York Times, Aftenposten, NRK, High North News og flere podkaster

1. Prosjektet

Få steder har vært kilde til så mye spekulasjon, overdrivelse og påstander som den arktiske regionen i begynnelsen av det 21. århundre. Etter å ha blitt plassert på dagsorden ved flaggplanting og ressursestimater for over et tiår siden, fortsetter Arktis å lokke forskere og journalister nordover for å beskrive «det neste geopolitiske spillet».

Dette forskningsprosjektet – finansiert av Forsvarsdepartementet i 2020 – har spurt: Hvorfor er det slik, og hvor nøyaktige er slike beskrivelser? Hvordan oppfatter egentlig de ulike arktiske landene – med vekt på kyststatene – den sikkerhetspolitiske situasjonen i nord? Og hvilket handlingsrom eksisterer for å etablere nye former for sikkerhetspolitisk dialog i nord?

Vi har lent oss på de grovt skisserte analysenivåene skissert i figuren nedenfor for å bedre forstå utviklingen i Arktis og nordområdene. En slik tilnærming bidrar til å få fram de forskjellige dynamikkene som finnes i Arktis; den forklarer hvorfor ideer om konflikt vedvarer; og hvorfor dette ikke nødvendigvis er i motsetning til ideer om regionalt samarbeid og stabilitet. I tillegg muliggjør en slik lagdeling en diskusjon av hvordan de ulike arktiske statene oppfatter sikkerhetspolitiske utfordringer i sine «nordområder», her med vekt på Norge.

Prosjektet har vært et bidrag til den norske nordområdedebatten langs flere akser. Vi følger i rekken av analyser av internasjonal politikk og nordområdene som har kommet i kjølvannet av den norske nordområdesatsingen; vi har hatt som formål å videreutvikle og oppdatere måten vi forstår og analyser sikkerhetspolitikk i Arktis gitt dagens trender med stormaktspolitikk og økt spenning; og vi har bidratt til å sette regjeringens nordområdemelding i 2020 i kontekst. Der hvor eksisterende faglitteratur har en tendens til å konkludere om forholdene i Arktis den ene eller andre veien, har vi åpnet opp for å vise hvordan – ved en nivåanalyse – ulike forhold kan eksistere simultant. I grove trekk er hovedfunnene våre:

- I. Arktis har i 2020 blitt trukket lengre inn i den internasjonale maktkampen mellom USA og Kina, og til dels Russland. Spesielt forholdet til Kina har lite med reelle hendelser i Arktis å gjøre, men det påvirker arktisk samarbeid.
- II. Trump-administrasjonen har valgt av politiske årsaker, samt symbolske, å løfte sikkerhetspolitikk i Arktis opp på den nasjonale agendaen. Dette har i størst grad gitt utslag i våre nord- og nærområder, ettersom dette er den delen av Arktis hvor militær aktivitet øker og oppleves som utfordrende å håndtere. Dette er ikke det samme som en satsing på *egen* Arktis, altså Alaska. Spørsmålet er hva som skjer i 2021 med Biden?
- III. Flere stater (ikke-arktiske og arktiske) viser en bekymring for utviklingen i Arktis. Kunnskap om den sikkerhetspolitiske situasjonen i nord synes tidvis å være mangelfull og preget av en unyansert forståelse av eventuelle årsaker til konflikt i Arktis. Dette er likevel mindre tydelig i offisielle dokumenter, men enkelte unntak, hvor fokus i stor grad er på internasjonalt samarbeid og forskning. Analyser av enkeltstaters oppfatninger og handlinger i Arktis er mangelvare og dette arbeidet bør styrkes.
- IV. Det internasjonale forskningssamarbeidet i nord har blitt vedlikeholdt til tross for økte retoriske og reelle sikkerhetspolitiske spenninger. Dette samarbeid har også en indirekte sikkerhetspolitisk komponent, da stater ser fellesinteresser i samarbeid på mindre sensitive områder, noe som igjen hever terskelen for konflikt og faren for misforståelser blir mindre.
- V. Det norske forholdet til Russland i nord er komplekst: og fortsatt ikke alltid like godt forstått blant våre allierte, inkludert forskere med søkelys på sikkerhetspolitikk i Arktis.

2. Analyse

Det internasjonale nivået: maktbalanse

Under den kalde krigen hadde Arktis en fremtredende posisjon i den politiske og militære konkurransen mellom to supermakter. Regionen var viktig ikke på grunn av interessemotsetninger i selve Arktis, men på grunn av dens strategiske rolle i den systemiske konkurransen mellom USA/Nato og USSR på internasjonalt nivå.

Nylig har den strategiske betydningen av den arktiske regionen økt. Som under Den kalde krigen, har regionens strategiske betydning utviklet seg først og fremst fordi Russland er innstilt på å gjenreise sin militære og politiske posisjon *globalt*. Arktis blir et av de geografiske områdene der dette kan gjøres mer eller mindre uhindret samtidig som regionen er sentral på grunn av at den russiske Nordflåten er basert på Kola-halvøya. Russlands økte militære vektlegging av Arktis kommer dermed både på grunn av smeltingen av havisen som medfører økt skipsfart og aktivitet, og grunnet betydningen av Arktis for Moskvas overordnede strategiske planer og ambisjoner.

I motsetning til det som var tilfellet under den kalde krigen, har også Kina dukket opp som en aktør i nord. Når Beijing hevder sin innflytelse på verdensscenen, er Arktis en av mange regioner der Kinas tilstedeværelse og samhandling er komponenter i en maktutvidelse med både myke og harde vendinger (Koivurova and Kopra 2020). Men Kinas inntreden i Arktis-politikk skaper reaksjoner, spesielt hos USA. Pompeos advarsel i 2019 om at Beijings arktiske interesser risikerer å skape et «nytt Sør-Kinahav» i nord fremhever hvordan USA ser på Arktis som nok en arena der den nye systemiske konkurransen mellom de to landene tiltar (US Department of State 2019). Dette er i liten grad koblet til kinesiske handlinger i Arktis, det handler i større grad om at USA ønsker å stagge Kinas globale fremvekst på så mange områder som mulig. Spørsmålet er om USA vil endre tilnærming med Joe Biden som president.

Det regionale nivået: fellesinteresser

Det er en viktig forskjell mellom disse overordnede strategiske hensynene og det som angår den arktiske regionen spesielt. Da den kalde krigens systemiske konkurranse tok slutt, blomstret regionalt samspill og samarbeid i nord. De arktiske statene til stadighet gjentatt mantraet om samarbeid, artikulert i relativt strømlinjeformede arktiske policy og/eller strategidokumenter (Rottem 2010; Heininen et al. 2020). Forverringen i forholdet mellom Russland og de andre arktiske statene som startet i 2014 har ikke endret på dette (Østhagen 2016; Byers 2017).

Faktisk har det blitt hevdet at samarbeid på lavt (regionalt) nivå er med på å sikre et lavt spenningsnivå i nord. Fremveksten av Arktisk råd som det primære forum for regionale saker i Arktis spiller inn i her, på tross av (eller på grunn av) at forumet eksplisitt unnlater å diskutere sikkerhetspolitikk (Graczyk and Rottem 2020). Et økende antall aktører har derfor søkt rådet om observatørstatus. Disse inkluderer Kina, India, Tyskland og EU.

De arktiske statene har vist en preferanse for et stabilt politisk miljø der de opprettholder sin dominans i regionen. Dette anses ikke bare av regionalt samarbeid, men også av *økonomiske interesser* som er tjent med et stabilt politisk klima. Spesielt Russlands ambisjoner med Nordøstpassasjen og industriell aktivitet på Jamal-halvøya krever tilstedeværelse i nord, men også stabilitet og langsiktighet for å tiltrekke seg både vestlige og østlige investorer.

Vi ser dermed et interessefellesskap mellom de arktiske statene. Dette er særlig synlig på det regionale nivået i nord, hvor gjensidig avhengighet og fellesinteresser fører til fravær av konflikt. Her er de arktiske statene tjent med å samarbeide, med nettopp som mål å fremme egne interesser. Et slikt samarbeid vil igjen skape en avhengighet mellom aktørene som igjen vil heve terskelen for å tre ut av samarbeidet (Young 1986).

Det nasjonale nivået – Avskrekking og beroligelse

I tillegg må vi, for å forstå sikkerhetspolitiske dynamikker i nord, inkludere et nasjonalt perspektiv på utfordringene og mulighetene i Arktis. Sentralt er rollen den nordlige regionen spiller i nasjonale forsvars- og sikkerhetshensyn, ettersom det er stor variasjon i hva hvert land velger å prioritere i sine nordlige områder når det gjelder nasjonal sikkerhet og forsvar.

For Russland er Arktis som nevnt integrert i nasjonale forsvarshensyn. Selv om disse i stor grad er knyttet til utviklingen andre steder, har investeringer i militær infrastruktur i Arktis også en arktisk innvirkning, om enn først og fremst for de landene som ligger nær Russland (i hovedsak Finland, Norge og Sverige). Følgelig er Arktis for Norden også sentralt i den nasjonale forsvarspolitikken. Sikkerhetspolitisk kan det velbrukte mantraet «avskrekking og beroligelse» fortsatt nyttiggjøres til å oppsummere norsk tilnærming til naboen i øst (Søreide 2017; se også Børresen, Gjeseth, and Tamnes 2004).

I Nord-Amerika, derimot, har ikke Arktis den samme sentrale rollen i nasjonale sikkerhetshensyn (Østhagen, Sharp, and Hilde 2018). Kommentatorer i Canada har en tendens til å hevde at de mest umiddelbare bekymringene for de arktiske områdene ikke er forsvarsevne, men de sosiale og helsemessige forholdene i arktiske samfunn (Greaves and Lackenbauer 2016).

USAs begrensede engasjement i egne «nordområder» synliggjør de nevnte nyanseforskjellene mellom det internasjonale (system) nivået og nasjonale hensyn. På et systemnivå kan og vil USA engasjere seg i regioner som Arktis når det måtte sammenfalle med amerikanske interesser. Her er øvelsesaktiviteten til USAs Sjette flåte i Barentshavet i mai 2020 og en økt amerikansk deltakelse i Nato-øvelser i Norge etter 2014 – som *Cold Response* og *Trident Juncture* – eksempler på USAs evne og villighet til å engasjere seg sikkerhetspolitisk i deler av Arktis ved behov (Hilde 2014). Men USA har ennå til gode å investere betydelig i kapasiteter og infrastruktur i nordlige Alaska (Conley et al. 2020), selv om retorikken rundt Arktis har hardnet under Trump-administrasjonen.

Avsluttende betraktninger

På det internasjonale plan har Arktis (herunder nordområdene) klatret på listen av strategiske bekymringer blant gamle og nye stormakter. På et *strategisk* nivå vil Arktis ikke bli mindre viktig, rett og slett fordi USA og Russland allerede er i regionen, og Kina i økende grad demonstrerer sine (strategiske) nordlige interesser. Jo verre forholdene mellom disse aktørene er globalt, desto mer spenning vil vi sannsynligvis også se i Arktis, som materialiseres ved utfordrende uttalelser, sanksjoner og tidvis militær oppvisning. Dette har lite å gjøre med *regionale* hendelser i Arktis (issmelting, økonomiske muligheter osv.), og alt å gjøre med den strategiske posisjonen som Arktis innehar mellom disse aktørene. Imidlertid har de arktiske statene begrenset, om noen, begrunnelse for å inngå i direkte konflikt over ressurser eller territorium i Arktis – selv om lokale rivaliseringer, som den mellom Norge og Russland, vedvarer, knyttet til *nasjonale* interesser.

Maktbalanse og spenninger mellom USA, Kina og Russland får konsekvenser for norsk politikk ovenfor de samme aktørene, spesielt sistnevnte. Samtidig er det nasjonale nivået komplekst. Her består åpenbart statenes avveining i utvikling av utenrikspolitikk av mer enn bare maktbalanse og fellesinteresser. Effekten av norsk-russisk samarbeid i tre tiår etter Sovjetunionens fall gjør seg gjeldende (Jensen 2017). Forholdet mellom Norge og Russland i nord er et eksempel på at det nasjonale nivået ikke nødvendigvis er preget av verken en systemisk maktbalanse eller regionale samarbeidsdynamikker, men innehar litt av begge deler.

Poenget her er at noen dynamikker gjør seg mer gjeldende enn andre, som igjen fordrer at vi evner å skille mellom nyansene når vi skal analysere utviklingen i våre nordområder, og Arktis for øvrig. Dette gjør at ideer om konflikt og samarbeid ikke nødvendigvis er gjensidig utelukkende, men komponenter i et mer komplekst bilde av nordområdene og Arktis.

3. Resultat

Et av våre hovedmål i dette prosjektet har vært å styrke den nasjonale og internasjonale «samtalen» om utviklingen i Arktis. Det er viktig for å ikke snakke opp konfliktnivå i nord, og forsøksvis gi et mer nyansert bilde av hvor muligheter for samarbeid er størst og hvor det er et potensiale for konflikt. Dette vil også tydeliggjøre Norges handlingsrom i en mer geopolitisk anstrengt tid.

Prosjektet har ledet til en rekke publikasjoner, seminar, foredrag og kronikker. Den faglige hovedleveransen er et spesialnummer i tidsskriftet *Internasjonal Politikk* som utgis tidlig desember 2020 under tittelen «Norge, nordområdene og utenrikspolitikken». Her har vi samlet seks faglige bidrag fra de fremste nordområdeforskerne i landet, samt korte innlegg fra utenriksminister Eriksen Søreide og partileder Gahr Støre, som alle diskuterer internasjonal politikk i norske nordområder.

Det store antallet leveranser henger også sammen med betydelig forsknings- og skriveaktivitet i 2020 gitt det fokuset som har vært på nordområdene/Arktis både nasjonalt og internasjonalt. I tillegg er noen av leveransene knyttet til et forskningsprosjekt finansiert av Forskningsrådet – *The Geopolitics and Geoeconomics of Maritime Spatial Disputes in the Arctic (GEOSEAS)* – som eksplisitt ser på disputer til havs i nord. Det er derimot ikke mulig å skille disse leveransene fra dette prosjektet da finansieringen fra FD har muliggjort en ekstra satsning på nettopp nordområdene og Arktis ved FNI i 2020.

Seminar:

1. «Storpolitikk i nord: Norge mellom kalde fronter?», Oslo, 23. januar 2020, Kulturhuset Arrangør: FNI, med Gørild Heggelund, Arild Moe, Svein V. Rottem og Andreas Østhagen.
2. «Nye stemmer: Russland, sikkerhetspolitikk og nordområdene», Oslo, 18. november 2020 (på Zoom).
Arrangør: FNI, med Andreas Østhagen. Deltakere: 14 forskere fra ulike forskningsinstitusjoner (Nord, NUPI, IFS, UiT, Forsvaret)

Akademiske publiseringer:

1. Østhagen, Andreas (redaktør). 2020. «Norge, nordområdene og utenrikspolitikken». Spesialnummer i *Internasjonal Politikk* (utgis tidlig desember 2020):
 - i. Introduksjon
 - Andreas Østhagen, Seniorforsker, Fridtjof Nansens institutt
 - ii. Mennesker, muligheter og norske interesser i nord – ny giv for nordområdepolitikken
 - Ine Eriksen Søreide, Utenriksminister
 - iii. En ny giv i nordområdepolitikken
 - Jonas Gahr Støre, partileder og tidligere utenriksminister
 - iv. Stormaktspolitikk og økt spenning? Kunsten å skille mellom is og bart i Arktis
 - Andreas Østhagen, Seniorforsker, Fridtjof Nansens institutt
 - Svein Vigeland Rottem, Seniorforsker, Fridtjof Nansens institutt
 - v. Mellom varmebølge og isfront: Nordområdene, sikkerhet og storpolitikk
 - Ingeborg Bjur, Forsker, Institutt for forsvarsstudier, Forsvarets Høgskole
 - Karen Anna Egge, Forsker, Institutt for forsvarsstudier, Forsvarets Høgskole
 - Paal Sigurd Hilde, Førsteamanuensis, Institutt for forsvarsstudier, Forsvarets Høgskole
 - vi. En nordområdepolitikk om alt – eller ingenting?
 - Torbjørn Pedersen, Professor, Nord universitet
 - Odd Gunnar Skagestad, Statsviter og diplomat
 - vii. Fiskeriforvaltningen og nordområdepolitikken
 - Alf Håkon Hoel, Professor, UiT: Norge arktiske universitet
 - viii. Svalbard og havområdene – nye utfordringer for Norge

- Arild Moe, Seniorforsker, Fridtjof Nansens institutt
 - Øystein Jensen, Seniorforsker, Fridtjof Nansens institutt / Universitetet i Sørøst-Norge
- ix. Den «nye supermakten»: Hva vil Kina i Arktis?
- Anders Edstrøm, Forsker, Nord universitet
 - Iselin Stensdal, Seniorforsker, Fridtjof Nansens institutt
 - Gørild Heggelund, Seniorforsker, Fridtjof Nansens institutt
- x. Nordområdenarrativer og identitetsbygging i nord
- Beate Steinveg, Stipendiat, UiT: Norge arktiske universitet
 - Ingrid Medby, Senior Lecturer, Oxford Brookes University
2. Østhagen, Andreas. 2020. “Fish, not oil, at the heart of Arctic resource conflicts”. *Arctic Yearbook 2020*: 43-56
3. Østhagen, Andreas. 2020. “100 Years of Arctic Geopolitics: The Svalbard Headache”. Center for Strategic and International Studies (CSIS), Washington DC: [Rapport](#)
4. Østhagen, Andreas. 2020. “Geo-Strategic Competition in the Arctic: What Next?”. Konrad Adenauer Stiftung, Stockholm: [Rapport](#)
5. Østhagen, Andreas. 2020. “The Good, the Bad, and the Ugly: Three Levels of Arctic Geopolitics”. I *The Arctic and World Order: The Question of Future Regimes to Manage Change* red. Spohr, Aino Rosa Kristina; Hamilton, Dan & Jason Moyer (forthcoming) kapittel 15.

Populærvitenskapelige publiseringer:

1. Rottem, Svein Vigeland og Andreas Østhagen. 2020. «Biden i nord». High North News. 12.11.2020: <https://www.highnorthnews.com/nb/biden-i-nord>
2. Østhagen, Andreas. 2020. «Slik blir livet etter Trump». Aftenposten. 29.10.2020: <https://www.aftenposten.no/meningar/debatt/i/BllG3E/slik-blir-livet-etter-trump>
3. Østhagen, Andreas. 2020. “The Good, the Bad, and the Ugly” – Three Levels of Arctic Geopolitics”. The Arctic Institute. 11.08.2020: <https://www.thearcticinstitute.org/three-levels-arctic-geopolitics/>
4. Østhagen, Andreas. 2020. «Utenrikspolitikken som forsvant i isen». Morgenbladet. 21.05.2020: <https://morgenbladet.no/ideer/2020/05/utenrikspolitikken-som-forsvant-i-isen>
5. Østhagen, Andreas. 2020. «Fem råd for en bedre utenrikspolitikk i nord». Nordlys. 04.03.2020: <https://nordnorskdebatt.no/article/fem-rad-en-bedre>
6. Rottem, Svein Vigeland og Andreas Østhagen. 2020. “Russia’s new military focus on the Arctic”. *The Security Times*. Februar 2020: <https://www.the-security-times.com/russias-new-military-focus-on-the-arctic/>

Foredrag:

- Østhagen, Andreas: «Three levels of analysing Arctic geopolitics», faglig foredrag til ACUS (online), 12. november 2020.
- Rottem, Svein Vigeland: «Norway and the Russian Arctic Council Chairmanship», seminar i regi av Center for International and Regional Policy (online), 20. oktober 2020
- Østhagen, Andreas: «Arctic and the different lenses», faglig foredrag på «North Pacific Arctic Conference» (online), 19. oktober 2020.
- Østhagen, Andreas: «Alt er Nord: Norge og nordområdepolitikk», populærvitenskapelig foredrag for Nordland Akademi for Vitenskap og Kunst (i Vesterålen), 1. oktober 2020.

- Østhagen, Andreas: «What's next? Geostrategic Competition in the Arctic», faglig foredrag til Konrad Adenauer Stiftung seminar (online), 14. september 2020.
- Østhagen, Andreas: «Norway in the Arctic: Great Power or irrelevant actor?», faglig foredrag på «SIPRI Webinar Series: The Strategic Triangle in the Arctic» (online), 7. september 2020.
- Østhagen, Andreas: «Arctic geopolitics», faglig foredrag for Higher School of Economics, Moscow, under konferansen «International Security and Cooperation in the Arctic – the New Agenda» (online), 10. juni 2020.
- Rottem, Svein Vigeland og Andreas Østhagen: «Nordområdene, sikkerhetspolitikk og Arktisk Råd», innspillsmøte til APs stortingsgruppes nordområdearbeid (online), 18. mai 2020.
- Østhagen, Andreas: «Analysing Arctic geopolitics: the Good, the Bad and the Ugly», faglig foredrag på «John Hopkins SAIS Arctic conference» (online), 7. mai 2020.

I media:

- Østhagen, Andreas: *The Arctic Institute*, «[TAI Bookshelf Podcast – Coast Guards Politics in the Arctic with Andreas Østhagen](#)», 28. oktober 2020.
- Rottem, Svein Vigeland: *Sever-press.ru*, «[Арктические регионы найдут общие интересы на Полярном Урале](#) (Arctic regions will find common interests in the Polar Urals)» 28. oktober 2020.
- Østhagen, Andreas: *Nordland akademi for kunst og vitenskap*, «[Alt er Nord \(everything is north\)](#)», 1. oktober 2020.
- Østhagen, Andreas: *High North News*, «[U.S. to Speed Up Its Icebreaker Program, May Develop Nuclear Arctic Vessels](#)», 11. juni 2020.
- Østhagen, Andreas: *NUPI Podcast*, «[Utenrikspolitikken som forsvant i isen](#)», 25. mai 2020.
- Østhagen, Andreas: *Polar Geopolitics*, «[Barents Sea and Svalbard: Norway-Russia relations in an Arctic geopolitical hotspot](#)», 18. mai 2020.
- Rottem, Svein Vigeland: *NRK*, «[Militærøvelse i Norskehavet](#)», 5. mai 2020.
- Rottem, Svein Vigeland: *NRK*, «[Norge må følge nøye med på det som skjer i Arktis](#)», 5. mai 2020.
- Østhagen, Andreas: *The New York Times*, «[A Deep-Diving Sub. A Deadly Fire. And Russia's Secret Undersea Agenda](#)», 20. april 2020.
- Østhagen, Andreas: *NRK*, «[Avviser brudd på Svalbardtraktaten: – Det er norske lover og regler som gjelder](#)», 1. mars 2020.
- Østhagen, Andreas: *Aftenposten*, «[Arktis smelter. Slik bidrar det til maktkamp på Norges dørstokk](#)», 19. februar 2020.
- Østhagen, Andreas: *NRK – Nyhetsmorgen*, «[Kartlegger olje i Barentshavet nord](#)», 18. februar 2020.
- Østhagen, Andreas: *NRK – Dagsrevyen*, «[100 år siden Svalbardtraktaten](#)», 9. februar 2020.
- Østhagen, Andreas: *EurActive*, «[Arctic countries puzzled about EU's engagement in the region](#)», 30. januar 2020.
- Østhagen, Andreas: *Geo-politica*, «NRK: [американские военные облюбовали остров на пути российских подлодок](#) (NRK: NRK: US military has chosen an island close to Russian submarines)», 24. januar 2020.
- Rottem, Svein Vigeland: *High North News*, «[Nordområdene sett fra en gammel bygård i Oslo](#)», 24. januar 2020

4. Litteratur

- Børresen, Jacob, Gullow Gjeseth, and Rolf Tamnes. 2004. *Allianseforsvar i Endring 1970–2000, Vol. 5 in Norsk Forsvarshistorie*. Bergen: Eide forlag.
- Byers, Michael. 2017. “Crises and International Cooperation: An Arctic Case Study.” *International Relations* 31 (4): 375–402.
- Conley, Heather A., Matthew Melino, Nikos Tsafos, and Ian Williams. 2020. “America’s Arctic Moment: Great Power Competition in the Arctic to 2050.” Washington DC. https://csis-website-prod.s3.amazonaws.com/s3fs-public/publication/Conley_ArcticMoment_layout_WEB_FINAL.pdf.
- Graczyk, Piotr, and Svein Vigeland Rottem. 2020. “The Arctic Council: Soft Actions, Hard Effects?” In *Routledge Handbook of Arctic Security*, edited by Gunhild Hoogensen Gjørsv, Marc Lanteigne, and Horatio Sam-Aggrey, 221–34. Abingdon, UK: Routledge.
- Greaves, Wilfrid, and Whitney P. Lackenbauer. 2016. “Re-Thinking Sovereignty and Security in the Arctic.” *OpenCanada*, March 23, 2016. <https://www.opencanada.org/features/re-thinking-sovereignty-and-security-arctic/>.
- Heininen, Lassi, Karen Everett, Barbora Padrtová, and Anni Reissell. 2020. “Arctic Policies and Strategies — Analysis, Synthesis, and Trends.” Laxenburg, Austria. http://pure.iiasa.ac.at/id/eprint/16175/1/ArcticReport_WEB_new.pdf.
- Hilde, Paal S. 2014. “Armed Forces and Security Challenges in the Arctic.” In *Geopolitics and Security in the Arctic: Regional Dynamics in a Global World*, edited by Rolf Tamnes and Kristine Offerdal, 147–65. London: Routledge.
- Jensen, Leif Christian. 2017. “An Arctic ‘Marriage of Inconvenience’: Norway and the Othering of Russia.” *Polar Geography* 40 (2): 121–43. <https://doi.org/10.1080/1088937X.2017.1308975>.
- Koivurova, Timo, and Sanna Kopra, eds. 2020. *Chinese Policy and Presence in the Arctic*. Leiden, NLD: Brill Nijhoff.
- Østhagen, Andreas. 2016. “High North, Low Politics Maritime Cooperation with Russia in the Arctic.” *Arctic Review on Law and Politics* 7 (1): 83–100.
- Østhagen, Andreas, Greg L. Sharp, and Paal S. Hilde. 2018. “At Opposite Poles: Canada’s and Norway’s Approaches to Security in the Arctic.” *Polar Journal* 8 (1): 163–81.
- Rottem, Svein Vigeland. 2010. “Klima Og Sikkerhet i Arktis.” *Internasjonal Politikk* 68 (2): 183–204.
- . 2017. “The Arctic Council: Challenges and Recommendations.” In *Arctic Governance: Law and Politics. Volume 1*, edited by Svein Vigeland Rottem and Ida Folkestad Soltvedt, 231–51. London: I. B. Tauris.
- Søreide, Ine Eriksen. 2017. “En Balansert Sikkerhetspolitikk.” Regjeringen. 2017. <https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/avskrekkingberoligelse/id2536988/>.
- Tunsjø, Øystein. 2018. *The Return of Bipolarity in World Politics: China, the United States, and Geostructural Realism*. New York: Columbia University Press.
- US Department of State. 2019. “Looking North: Sharpening America’s Arctic Focus.” Remarks. 2019. <https://www.state.gov/looking-north-sharpening-americas-arctic-focus/>.
- Young, Oran R. 1986. “International Regimes: Toward a New Theory of Institutions.” *World Politics* 39 (June 2011): 104–22.